மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - *13*

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். சென்ற பாடத்தின் இறுதியில் ஒரு மேய்ப்புபணி தலைமைத்துவத்தின் பண்புகள் எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பற்றி கற்றோம். அதுகுறித்து மேலும் சிலவற்றை நாம் இந்தப்பாடத்தில் கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

சிறந்த தலைவன் கிரையம் செலுத்தவும் தயங்காதவனாக இருப்பான். அதாவது ஊழியத்திற்கென நேரத்தை, பணத்தை தன்னுடைய சக்தியை, பெலனை எல்லாவற்றையும் செலவழிக்க, அதைக் கிரையமாய்ச் செலுத்த அவன் தயங்க மாட்டான். காரணம், ஊழியம் என்பது, கிரையம் செலுத்தக்கூடியது. கிரையம் செலுத்தாமல், எதையுமே செய்யாமல், நாம் ஊழியம் செய்ய இயலாது பிரியமானவர்களே. *2* தீமோ.*4:4-5* வசனங்கள், 'நீயோ எல்லாவற்றிலும் மனத்தெளிவுள்ளவனாயிரு, தீங்கநுபவி, சுவிசேஷகனுடைய வேலையைச் செய், உன் ஊழியத்தை நிறைவேற்று. ஏனென்றால் நான் இப்பொழுதே பானபலியாக வார்க்கப்பட்டுப் போகிறேன். நான் தேகத்தைவிட்டு பிரியும் காலம் வந்தது' என்று பவுல் கூறுகிறார். அடுத்து *4:6*-ம் வசனத்தில், 'நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டேன்' என்று சொல்லுகின்றார்.

இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்துப் பாருங்கள். ஊழியக்காரனுடைய வேலையைச் செய், அதாவது ஊழியத்தை நிறைவேற்று, சுவிசேஷகனுடைய வேலையைச் செய், இதற்கென சில தீங்குகளை அநுபவிக்க வேண்டியதிருக்கும். நீ அதனால் மனத்தெளிவுள்ளவனாக இருந்து, தீங்கு அநுபவி, பொறுத்துக்கொள், சகித்துக்கொள். நான் அப்படித்தான் சகித்து, நல்ல போராட்டத்தைப் என்னுடைய ஊழிய வாழ்வில், விசுவாச வாழ்வில் போராடினேன். விசுவாச வாழ்வு என்றாலே, ஊழியத்தோடு இணைந்ததுதானே. ஆகவே நான் அதைக் காத்துக்கொண்டேன். அப்படி காத்துக்கொண்டு என்னுடைய வாழ்வே பானபலியாக வார்க்கப்பட்டுப்போய் விட்டது. பானபலியைக் குறித்து நாம் எண்ணாகமம் *15*-ம் அதிகாரத்தில் வாசிக்க முடியும். இன்னும் வேறுசில இடங்களிலும் சில குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆட்டுக்குட்டி போன்றவற்றை பலிசெலுத்தும் முன்னர் பானபலியாக காற்படி திராட்சை இரசத்தையும் படைக்க வேண்டுமென்று எண்.*15:5*-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எண்.*15:7*, 'பானபலியாக *3* படியில் *1* பங்கு திராட்சை இரசத்தையும் கர்த்தருக்கு சுகந்த வாசனையாகப் படைக்க வேண்டும்' என்று அங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பாருங்கள். ஆக, இவ்விதமாக பானபலியாக பவுல் தன் வாழ்க்கையை ஊற்றிவிட்டதாக கூறுகிறார். அது சுகந்த வாசனையான படைப்பாக இருக்கிறது. அவருடைய வாழ்வு, ஊழியமெல்லாம், கர்த்தருக்கு சுகந்த வாசனையான

காணிக்கையாய், பலியாக இருக்கிறதாக அர்த்தம் கொள்ளலாம். ஆம் பிரியமானவர்களே, நீங்கள் இவ்விதமாக உங்கள் வாழ்வை கர்த்தருக்காக ஊற்றிவிட வேண்டுமென்றுதான் பவுல் வலியுறுத்துகிறார். தியாக சிந்தையோடு, ஊழியத்தின் பொருட்டு தீங்கு அநுபவிக்ககூட தலைவர்கள் முன்வருவார்கள். அவர்கள்தான் சிறந்த தலைவர்கள். இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்வையும், பவுலின் வாழ்வையும் இந்த இடத்தில் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள், எவ்வளவு தீங்கநுபவித்தார்கள்? பவுல் ஊழியத்தினிமித்தமாக எவ்வளவு பாடுகளை சகித்தார்? அவரே அந்த நிருபங்களில் சொல்லுவதை நீங்கள் வாசித்து அறிய முடியும்.

பிரியமானவர்களே, ஊழியத்தினிமித்தம் பல பாடுகள், சில தீங்குகள் செய்யாத காரியங்களுக்காக குற்றம் சாட்டப்படுகிற பல காரியங்கள் வரலாம், குறைவுகள் வரலாம், பொருளாதார குறைபாடுகள் கூட ஏற்படலாம். ஆனால் சற்று சகித்தால் ஏற்றவேளையில் தேவன் அதற்கு உதவுகிறதையும் நீங்கள் பார்க்க முடியும். ஆனால் கிரையம் செலுத்த நீங்கள் தயங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் உங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிற காரியம். ஆகவே நீங்கள் ஊழியத்தில் எனக்கென்ன இலாபம் என்பதை மாத்திரம் பார்க்காமல், சில இடங்களில், அதாவது கிரையம் செலுத்த வேண்டிய இடத்தில் செலுத்த தயங்காதவர்களாக இருக்கவும் கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார். ஆனால், பொதுவாக, எனக்கென்ன இலாபம்? ஊழியம் செய்தால், என்னை கர்த்தர் எந்த விதத்தில் ஆசீர்வதிப்பார்? எனக்கென்ன உயர்வு? என்றுதான் எல்லோருடைய மனமும் பார்க்கிறதாக இருக்கிறது. நமக்கு எதிர்பார்ப்பு இருக்க வேண்டும்தான். நான் ஊழியம் செய்வதினால் எந்த நஷ்டத்தையும், சில தீங்குகளையும் சகிப்பதினால் ஆத்துமாக்கள் கர்த்தரண்டை வருவார்கள் என்றால், அதையும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கடந்துபோகிற ஊழியனே, சிறந்த தலைவனான, சிறந்த மேய்ப்பனான, ஊழியனாக இருக்கிறார்.

அடுத்து, சிறந்த தலைவன் எப்போதுமே, விசுவாசத்தோடுகூட நேர்மறையான விதத்திலே சிந்திக்கிற ஒரு தலைவனாக இருப்பான். நேர்மறையான சிந்தனை தேவை. பிரியமானவர்களே, விசுவாசிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் நேர்மறையாக, சிந்திக்கிற சிந்தை சில ஊழியர்களுக்கு இல்லவே இல்லை. எதைக்குறித்தும் எதிர்மறையாகவே பேசுவார்கள், எதிர்மறையாகவே சிந்திப்பார்கள். நல்லது நடக்கும், கர்த்தர் நன்மையாக முடியப்பண்ணுவார் என்ற மாதிரியான எண்ணமில்லாமல், இப்படியாகி விட்டால் என்ன செய்வது? ஐயா, நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் கொஞ்சம் நடைமுறையாகவும் பார்க்க வேண்டுமல்லவா? என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். விசவாசத்தோடு நேர்மறையாக சிந்திக்கவோ, நேர்மறையாக இறங்கி செயல்படவோ மாட்டார்கள். முன்னே, அவர் ஆரம்பித்து என்ன வெற்றியைக் கண்டுவிட்டார்? நாம் செய்துவிடுவதால், மாற்றம் ஏதும் நிகழ்ந்து விடாது என்று சொல்லுகிற அநேக தலைவர்களை, ஊழியர்களை பார்க்க முடியும். அவர் முயற்சி வேறு, உங்களுடைய

முயற்சி வேறு, அவரின் அழைப்பு வேறு, உங்களின் அழைப்பு வேறு, அவருக்கிருக்கிற தாலந்து வேறு, உங்களுக்கிருக்கிற தாலந்து வேறு. நீங்கள் அணுகவேண்டிய விதத்தில் மக்களை அணுகுகிற ஒரு நல்ல அனுபவத்தை பெற்றவர்களாக இருப்பீர்கள். நீங்கள் அந்த காரியத்தை மக்களுக்கு அருமையாக, எளிமையாக, உற்சாகமாக எடுத்துச் சொல்வதினால், நீங்கள் சாதிக்கும் திறமையுடையவர்களாக இருப்பீர்கள். அது அந்த மனிதரிடத்தில் இல்லாமலிருக்கலாம் அல்லவா? அதை சற்று யோசிக்க மாட்டோம் என்கிறோம்.

உதாரணமாக, ஒரு சகோதரரிடத்தில், ஐயா, நீங்கள் உங்கள் சபையில் 'Spoken English' வகுப்பு ஒன்றை ஆரம்பித்து, அவர்களை நீங்கள் ஊழியத்தில் பயிற்சி கொடுக்கலாம். உங்களிடம் வருகிறவர்களிடத்தில் இயேசுவைப் பற்றி அறிவித்து அவரண்டை கொண்டுவரலாமே என்றேன். உங்களிடம் நன்றாக ஆங்கில அறிவு (Knowledge) இருக்கிறது என்று கூறினபோது, இல்லை, அப்படி யாரும் படிக்க வரமாட்டார்கள், ஏனெனில் இதற்கு முன்னே ஒரு ஊழியர் அப்படி ஆரம்பித்தபோது, ஒரேயொருவர் மாத்திரமே வந்தார், தோற்றுப்போய்விட்டார். அவர் ஆரம்பித்த அவருடைய முயற்சி தோல்வியடைந்து விட்டது. ஆகவே நான் அதைச் செய்ய விரும்பவில்லை. அது ஏற்கனவே தோற்றுப்போன விஷயம் என்றார். நான் உடனே அவரைப்பார்த்து, அவர் ஆரம்பித்து அணுகுகிற விதம் வேறு, அவர் ஒருவேளை சும்மா ஆரம்பித்து, வாருங்கள் என்ற அறிவிப்பை மட்டும் கொடுத்து முடித்திருப்பார். ஆனால், நீங்கள் மக்களோடு மக்களாகப் பழகுகிறவர், அன்பானவர், உங்களுடைய அணுகுமுறைக்கே சிலர் வருவார்கள் அல்லவா? அப்போது, நீங்கள் சற்று விளக்கப்படுத்தி, கொஞ்சம் அவர்களுக்கு புரியும்வண்ணம் சொல்லி, இதன் முக்கியத்துவத்தைச் சொல்லி வருகிற நாட்களில் ஊழியத்திற்கு, வேலைக்கு, நேர்காணலுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று விளக்கப்படுத்தி, அன்பாய்ச் சொல்லும்போது, நீங்கள் ஒருவேளை சாதிக்க முடியும் அல்லவா? வெற்றிபெற முடியுமல்லவா? என்று கூறினேன். இதை நீங்கள் முதலாவது உணரவேண்டும். அதைவிட்டு யாரோ பலர் தோற்றுப் போனார்கள் என்பதற்காக, நீங்கள் செய்யலாமலிருப்பது தவறு. கர்த்தர் உங்களுக்கு அழைப்பைத் தந்திருக்கிறார், தாலந்துகளைத் தந்திருக்கிறார், நல்ல பேசும் திறமையைத் தந்திருக்கிறார். உங்கள் அணுகுமுறை வேறு, சாதனையாளர்களின் அணுகுமுறையே வேறு, அவர் எப்பொழுதும் நேர்மறையாக சிந்திப்பார். முயற்சியெடுத்து அதை சாதிக்கவேண்டுமென்ற வெறியோடு செயல்படுவார். இரவு, பகலாய் அதற்கென ஒரு smart work செய்வார், கடின உழைப்பெல்லாம் பழைய காலம். இப்போது smart work செய்ய கற்றுக்கொண்டு சிறப்பாக செயல்படுகிற இடத்தில் நீங்கள் இருக்கும்போது வெற்றிதான் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் பிரியமானவர்களே. அப். பவுல் சொல்லுகிறதுபோல, என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினால், எல்லாவற்றையும் செய்ய

எனக்குப் பெலனுண்டு என்ற நேர்மறையான அறிக்கையை தன்னுடைய அடித்தளமாகக் கொண்டிருப்பவன்தான் சிறந்த தலைவன் பிரியமானவர்களே.

அடுத்து சிறந்த தலைவன் மற்றவர்களை விளங்கிக் கொள்ளுகிற இடத்திலிருப்பான். ஆம், சபைக்கு பலதரப்பட்ட மக்கள் வருவார்கள். பல சூழ்நிலைகள், பின்னணிகள், பிரச்சனைகள், இதன் மத்தியில்தான் அவர்கள் சபைக்கு வருவார்கள். நல்ல நிலையில் கர்த்தரைத் தேடி வருகிற கூட்டம் மிகவும் குறைவு. நிச்சயமாய் பிரச்சனையோடுதான் அவர்கள் சபைக்கு வருவார்கள். இயேசுவைத் தேடி வருவார்கள். ஆக, ஒவ்வொருவரின் பிரச்சனை வேறு, வேறுவிதமாக இருக்கும். அந்த பிரச்சனைக்கேற்ற விதமாய், அந்த மக்களுக்கேற்ற விதமாய், அணுகுவது எப்படியென்று ஒரு சிறந்த தலைவனுக்கு தெரியவேண்டும். அப்படித் தெரிந்து செயல்படுகிறவன்தான் சிறந்த தலைவன், சிறந்த ஊழியம். பிரியமானவர்களே, மற்றவர்களையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சில ஊழியர்களைப் பார்க்கிறோம், அவர்கள் விசுவாசத்தை மட்டும் சொல்லுவார்கள், சூழலைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள். ஐயா, போதகரே, எங்கள் வீட்டில் இந்த நிலை என்று நிறையபேர் சொல்லுவார்கள், எந்த நிலையாக இருந்தால் என்ன? விசுவாசத்தில் புறப்பட்டு வா, உன் கணவனுக்கு சோறு சமைப்பாயோ, இல்லையோ, போட்டுவிட்டு ஓடிவா, கூடுகைக்கு நீ முன்னாடி வந்து இருக்கவேண்டும், அவ்வளவுதான் என்று சில போதகர்கள் கடினமாகச் சொல்லுகிறதைப் பார்க்கிறோம். அவிசுவாசியான கணவனை வீட்டில் வைத்துவிட்டு, சாப்பாடுகூட பொங்கிப் போடாமல், ஒரு மனைவி சபைக்கு போய்விட்டு வருகிறாள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். பிறகு பிரச்சனை உருவாகும். கடைசியில் அந்தப் பெண்மணியின் விசுவாச வாழ்வுக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல், வீட்டில் அவரை பூட்டி வைக்கப்படுகிற நிலை உண்டாகும், அல்லது வரவிடாமல் தடுத்துவிடுவார் அல்லது அந்த குடும்பம் பிரிந்துபோகிறதைப் பார்க்கலாம். பிரியமானவர்களே, அதற்கு ஏற்றவிதமாக நீங்கள் சற்று சீக்கிரம் எழும்பி, கணவருக்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த சூழ்நிலையைப் புரிந்து சொல்லுகிறவர்தான் நல்ல ஊழியராய், சிறந்த தலைவராய் இருக்கின்றார்.

அடுத்து, சிறந்த தலைவன், ஊழியன் எப்போதும் மற்றவர்கள் சிறப்பாக ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போது, பாராட்டுகிறவனாய் இருப்பான். இந்த பாராட்டுகிற பண்பு, ஒரு ஊழியனுக்கு, தலைவனுக்கு அல்லது மேய்ப்பனுக்கு மிக மிக தேவை. மக்கள் பொதுவாக பாராட்டை விரும்புவார்கள். அது யாராக இருந்தாலும் சரிதான், பாராட்டுதலை எல்லோருமே விரும்புவார்கள். ஒரு புத்தகத்தில் ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி வாசித்தேன். சிலருக்கு, புகழ்வது அல்லது புகழ்ந்தால் அவருக்கு பிடிக்காது என்று சிலர் சொல்லுகிறதைப் பார்ப்பீர்கள். அந்த மக்களிடம் நான் என்ன சொல்லவேண்டும் தெரியுமா? உங்களுக்கு புகழ்ச்சியே பிடிக்காது. அதனால் நான் எதையும் சொல்லவில்லை என்றாலே,

அதுவே அவருக்கு புகழ்ச்சியாக மாறிவிடும். அவர் அதிலே விழுந்துவிடுவார் என்று சொல்லி ஒரு பத்திரிக்கையில் வாசித்திருக்கிறேன். அப்படியென்றால், உங்களுக்கு புகழ்ச்சி பிடிக்காது என்று சொன்னால்கூட, அதுவொரு புகழ்ச்சியாக மாறுகிறது பாருங்கள். யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் செய்த காரியத்தை பாராட்ட வேண்டும் என்பது இயற்கை. சின்ன பிள்ளையாக இருந்தாலும், அது பாராட்டை எதிர்பார்க்கிறது. அது நடக்கும்போது, கொஞ்சம் நடந்து அது போகும்போது, நின்று எல்லோரையும் பார்க்கிறது, எதற்கு தெரியுமா? பாராட்டை எதிர்பார்க்கிறது. ஏய், மிக மிக நல்லது என்று கை தட்டி உற்சாகப்படுத்துகிறதை ஒரு சிறிய பிள்ளையே எதிர்பார்க்கிறதைப் பாருங்கள். சின்ன பிள்ளைகள் முதற்கொண்டு, பெரியவர்கள் வரையிலும் பாராட்டை எதிர்பார்க்கிறது, அது இயற்கையான சுபாவம்.

ஆக, நீங்கள் ஒரு நல்ல ஊழியன் என்றால், மற்றவர்களை, நன்றாகச் செய்தீர்கள் என்று பாராட்டுங்கள். பாராட்டுகிறது என்பது, அவர்கள் செய்கிற காரியத்தை ஏற்ற வேளையில் சுட்டிக்காட்டி நன்றாக செய்தீர்கள் என்று மற்றவர்கள் மத்தியில் சொல்லுகிறதுதான். முகஸ்துதி என்பது வேறு, அவர்கள் செய்யாத காரியத்தை செய்ததுபோல சொல்லுகிறது முகஸ்துதி. நீர் நல்லவர், வல்லவர், வானத்தையே நீங்கள் வில்லாக ஒடித்துக்கொண்டு வந்து தந்துவிடுவீர்கள் என்று எதுவுமே செய்யாத ஒரு நபரைப் பார்த்து சொல்வது, முகஸ்துதி, அது தேவையில்லை, ஆனால் பாராட்டுங்கள். அவ்விதமாக பாராட்டி, மக்களுக்கு தைரியத்தைக் கொடுப்பது, அவரவருடைய திறமைகளை, ஆற்றல்களை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு, அது உதவி செய்கிறதாக இருக்கும். அவர்கள் நாளுக்குநாள், ஓகே, நம்முடைய போதகர் சரியாக சொல்வார், என்னை அவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டார், நன்றாக பாடுகிறதாக சொல்லி விட்டார் என்று சொல்லி, வீட்டிற்கு சென்று பாடல் பாடிப்பாடி அவர் பார்ப்பார். மிகச் சிறந்த விதத்தில் சாதிப்பார். அதை விடுத்து, கொஞ்சமாக பாடுகிற ஒருவரைப் பார்த்து, நீயெல்லாம் பாட்டுபாட வேண்டியதுதான், கழுதை கனைக்கிறதுபோல இருக்கிறது என்று ஒருவேளை நாம் சொல்லி, அதைரியப்படுத்தி விட்டோமானால், அவருக்கிருக்கிற திறமையும் போய்விடும் பிரியமானவர்களே. அவர் ஆராதனைக்கு ஆர்வமாக வரமாட்டார். நீங்கள், அது உண்மையான நிலையாககூட இருந்தாலும், பரவாயில்லை, உன்னால் சாதிக்க முடியும், இவ்வளவாவது சிறப்பாக செய்தாய், அல்லவா? என்று உற்சாகப்படுத்திப் பாருங்களேன். உங்களது சபை வளரும், உங்களைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம், உங்களுக்காய் உழைக்கிற ஒரு கூட்டம், ஊழியத்தில் ஒரு குழு நின்று வேலை செய்வதற்கு அது மிக மிக உதவியாக இருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும்.

இறுதியாக, சிறந்த தலைவன் விமர்சனங்களைக் கண்டு பயப்பட மாட்டான். அதாவது, பல விமர்சனங்கள் ஊழியக்காரருக்கு வர வாய்ப்பிருக்கிறது. எப்படியாயினும்

விமர்சனத்தைப் பெறுவதை தடுக்கவே முடியாது. ஏனென்றால், எந்தக் காரியத்திலும் இரண்டு நிலைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். தவறுசெய்தவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள், ஒருவர் தவறு செய்யாதவர். தவறு செய்யாதவர் பட்சத்தில் நின்று பேசினீர்களானால், தப்பு செய்தவர் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். தாம் செய்த தவறை ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டார். மாறாக, பாஸ்டர், அந்த போதகர், அவருக்குத்தான் சாதகமாக பேசுகிறார். அவரிடம் பணமிருக்கிறது என்றவுடன், நல்ல வசதி இருக்கிறது என்றவுடனே, நல்ல குடும்பம் என்றவுடனே அவர் சார்பாக நிற்கிறார் பாருங்கள், என்று விமர்சனங்கள் பண்ணுகிறதை நீங்கள் கேட்கத்தான் வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு வேறே வழியே இல்லை. இந்த உலகில் எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், இப்படித்தான் விமர்சனத்திற்கு தப்ப இயலாது. ஊழியக்கார தலைவனாகிய நீங்கள், விமர்சனத்தைக் கண்டு பயப்படாதீர்கள். உலகம் அவ்வாறுதான் சொல்லும். நான் நியாயமாக வேதத்தின் அடிப்படையில், செய்யவேண்டியதைச் சரியாய் செய்வேன் என்று எப்போதும் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டியது அவசியம். அந்த விமர்சனங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை மாற்றவேண்டிய காரியங்கள் ஏதாவது இருக்கிறது என்று சொல்வார்களானால், அதையும் மாற்றிக்கொண்டு, அதற்கேற்றபடி செயல்பாடுகளை திருத்தியமைத்துக் கொள்கிறவன்தான் சிறந்த தலைவன்.

பிரியமானவர்களே, இந்த தலைமைத்துவம் உங்களிடத்தில் இருக்கிறதா? யோசித்துப் பாருங்கள். அநேக காரியங்கள் இதுபோல வேதத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. நாம் இதுவரை அவைகளிலுள்ள முக்கியமானவைகளை மட்டும் கற்று இருக்கிறோம். நல்ல தலைவராய், மேய்ப்பராய், ஊழியராய் இருக்கிற உங்களுக்கு இந்த தலைமைத்துவ பண்புகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு இல்லாத பட்சத்தில் நீங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதும் அவசியம். தானாக தலைமைத்துவம் வந்துவிடாது. எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், நாம் பயிற்சியை செய்யவேண்டியது, அனுபவத்தில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது, என்பது நிறைய இருக்கத்தான் செய்கிறது. எல்லோருமே எல்லா பண்புகளோடும், எல்லாத் திறமைகளோடும் நடந்துவிடுவதில்லை. தேவன் நமக்கு சில பண்புகளை, திறமைகளை வைத்திருக்கிறார். அதோடகூட நாம் அநேக காரியங்களை தேவ சந்நிதியில் கற்றுக்கொண்டு, இவ்விதமான பயிற்சிகளை பெற்றுக்கொண்டு உங்களை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்து, முக்கியமானதொரு காரியத்தைப் பார்க்க இருக்கிறோம். மேய்ப்புபணி ஊழியத்தில் இலக்குகளும், முன்னுரிமைகளும் என்பது பற்றி சில காரியங்களை கற்றுக் கொள்ளலாம். ஊழியத்தில் நமக்கு இலக்குகள் தேவை. திட்டமிட்டு அந்த இலக்குகளை அடைவதற்கு என்னென்ன முன்னுரிமைகள் உங்கள் வாழ்வில் இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி சிந்திப்பது அவசியம் பிரியமானவர்களே.

நம்முடைய வாழ்க்கையைப் பொறுத்தமட்டில், நமக்கு அநேக விருப்பு, வெறுப்புகள் இருக்கும். அதைப்போல, வாழ்க்கையில் செய்து முடிக்க வேண்டிய வேலைத் திட்டங்கள் என்பதான பல காரியங்கள் நம்முடைய வாழ்விலிருக்கும். ஒரு ஊழியர் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும், அவருக்கும் விருப்பு, வெறுப்புகளெல்லாம் இருக்கும். வேலைத் திட்டங்களான, என்ன செய்ய வேண்டும்? எப்படி, எப்போது செய்யவேண்டும்? என்று அநேக விஷயங்கள் இப்படி இருந்தாலும், நமக்கு முக்கிய இலக்குகள் என்ன? ஊழியர்களாகிய நாம் கட்டாயமாய் அவைகளை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். எதற்கு நாம் முன்னுரிமை கொடுக்கிறோம்? எந்த இலக்கை நாம் முக்கிய இடத்தில் வைக்கிறோம்? என்பது நம்முடைய தீர்மானத்தில்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் என்ன தீர்மானம் செய்கிறீர்களோ, அதைத்தான் நிறைவேற்றுவீர்கள். சற்று யோசித்துப் பாருங்கள், இதை இன்று எப்படியாவது செய்து முடித்துவிட வேண்டுமென்று உறுதியாக தீர்மானம் எடுத்துவிட்டால், அதைச் செய்து முடித்துவிடுவீர்கள். அப்படி இல்லையென்றால், நாளைக்கு பார்க்கலாம், இது இப்போது தேவையில்லையென்று சொல்லுவோம். இவ்வாறு விஷயங்களை சிந்திப்பீர்களானால், அது ஒரு நாளும் நடைபெறாத விஷயமாகவே இருக்கும், தீர்மானம் முக்கியமானது. ஒரு சிறந்த மேய்ப்பன் என்ற வகையில், எந்த ஊழியத்திலாகிலும் சரி, தனிப்பட்ட வாழ்வானாலும் சரி. நமது இலக்குகளும், முன்னுரிமைகளும், தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். வசனம் என்ன சொல்லுகிறது? அதனடிப்படையில் தான் என்னுடைய தீர்மானம் இருக்கவேண்டும். நமது வாழ்விலும், ஊழியத்திலும் தேவன் எதை முக்கியமாக எதிர்பார்க்கிறார்? என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அவ்வாறு அறிந்துகொள்ளவில்லையென்றால், ஜெபத்தோடு அதை முடிவுசெய்ய வேண்டும். தேவன் எதை என்னிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறார்? ஒரு ஊழியக்காரனாய் நான் இருக்கிறேன், என்னிடத்தில் அவர் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்? ஆத்துமாக்களை மட்டுமா? அல்லது என்ன செய்ய எதிர்பார்க்கிறார்? என்று தேவனுடைய வசன வெளிச்சத்தின் அடிப்படையில் முடிவு செய்து, தீர்மானித்து, அதை முக்கிய பகுதியாய்க் கொண்டு, ஊழியம் செய்யவேண்டியது அவசியமானதாக இருக்கிறது பிரியமானவர்களே.

சில சரியான, நேர்மறையான இலக்குகளை நாம் பார்க்கும் முன்னர், தவறான அல்லது எதிர்மறையான இலக்குகளைப் பற்றி தெரிந்துகொண்டால்தான், சரியானவைகளை நாம் எளிதாக புரிந்துகொள்ள முடியும். பொதுவாக இன்றைய காலகட்டத்தில் அநேக ஊழியர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறான, எதிர்மறையான இலக்குகளை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது என்னவென்று தெரிந்துகொண்டால், நாம் அதைத் தவிர்த்து விடலாம், அல்லவா?

முதலாவது தவறான இலக்குகளைப் பார்ப்போம். **நமது சொந்த இராஜ்ஜியத்தை கட்டுவது என்பது நமக்கு இலக்காக இருக்ககூடாது.** இது தேவனுடைய ஊழியம், ஆகவே நான் அவருக்குப் பயந்து, அவருடைய இராஜ்ஜியத்தைக் கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டுமேயொழிய, எனது ஊழியம், என்ற எண்ணத்தோடு செயல்படுவது தவறான இலக்காகும். இது என்னுடைய ஊழியம் என்று இன்றைக்கு சிலர் சொல்லுகிறதைப் பார்க்கிறோம், உங்களுடைய ஊழியம்தான், ஆனால் உங்களைக் கர்த்தர்தான் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார், அவ்வாறுதான் அந்த எண்ணம் எப்போதும் இருக்கவேண்டும். கர்த்தாவே நீர் என்னை கிருபையாய் பயன்படுத்துகிறீர். இது உம்முடைய காரியம் என்று சொல்லுகிற மனது வேண்டும். மாறாக, என்னுடைய ஊழியம், என்னுடைய ஊழியத்திலுண்டான கனி, என்னுடைய ஊழியத்தால்தான் அவர் இரட்சிக்கப்பட்டார். அது என்னுடைய கனி, அது என்னைவிட்டுப்போக நான் சம்மதிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி சிலர் இருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். நீங்கள் நடத்துகிற ஒரு ஊழியத்தை, என்னுடைய ஊழியம் என்று சொல்வது உங்களுடைய மனநிலையைத்தான் அது பாதிப்பதாக இருக்கும். உங்களுடைய நிம்மதியை அது கெடுத்து விடும் பிரியமானவர்களே.

2-வது தவறான இலக்கு, நான் பிரபலமானவனாக வேண்டும் என்பதாகும். எல்லோரும் மதிக்கக்கூடிய இடத்தில் நான் இருக்கவேண்டும் என்றதைப்போன்றதொரு எண்ணம், இயற்கையாகவே எல்லோருக்குள்ளும் இருக்கிறது. ஆனால், வேதம் சொல்லுகிற முறை அதுவல்ல. யோவானுடைய வாழ்வைப் பாருங்கள். நான் சிறுகவும், அவர் பெருகவும் வேண்டுமென்ற எண்ணம். இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியத்தைப் பாருங்கள், அவர் பிறந்ததிலிருந்து அப்படியே புகழ்ச்சி, கீர்த்தி எல்லாம் ஜனங்கள் மத்தியில் பெருகுகிற இடத்திற்கு வந்தார். ஆனால், அதற்குப் பின்பு பார்க்கிறபோது, தன்னை குறுக்கிக்கொண்டே வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். கீர்த்தி குறைகிறது, அது பாடுபடுகிற காலமாய் மாறுகிறது, மரணத்திற்கு நேராய் அவருடைய ஊழியம் செல்லுகிறது. பிறகு உயிர்த்தெழுந்த ஒரு மகிமை, நாளுக்குநாள் அவர் விருத்தியடைந்தார் என்பதை விட அவர் தன்னுடைய ஊழியத்தில் தன்னை குறுக்கிக்கொண்டே போகிறதைத்தான் நீங்கள் கவனமாய் கவனித்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

மேலும், கீர்த்தி எங்கும் பரவின காலத்திற்குப் பின்பாக, அவருடைய மறைவான ஊழியம் அதிகமாய் காணப்பட்டது. காரணம், தன்னை சுருக்கிக்கொண்டு ஊழியம் செய்கிற அனுபவம். ஆனால், நாம் பொதுவாக எப்படி நினைக்கிறோம், தெரியுமா? நாளுக்குநாள் பிரபலமாகிக்கொண்டே போகவேண்டும். அநேக ஆத்துமாக்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பது நல்லது, அது தவறான விஷயமல்ல. ஆனால், நான் செய்கிற ஊழியம் டாம், டீம் என்று இருக்கவேண்டும்மென்று சிந்திக்கிறோம். அப்படியே மதிக்கப்பட

வேண்டும் என்கிற இடத்திலிருக்கிறோம். இது தவறான இலக்கு, இதைச் சொல்லுகிறதினால், ஒருவேளை வித்தியாசமாகத் தோன்றலாம், அல்லது இவர் பெரிய வித்தியாசமாக சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் உட்கார்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் வேதத்தின் அடிப்படையில்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியத்தை எடுத்துக்காட்டாய் கூறினேன். அதைப்போல யோவானின் ஊழியத்தை எடுத்துக்காட்டாய் கூறினதையெல்லாம் வைத்துப் பாருங்கள். என்னுடைய தாலந்துகள், என்னுடைய ஊழியங்கள், என்னுடைய சபை, என்னுடைய குடும்பம், மிக உயர்ந்த இடத்திலிருக்க வேண்டும். ஏனையோருக்கு முன்பாக பிரபலமாக வேண்டும். எனது பதவியை, அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுபோன்ற தவறான எண்ணம் நம்முடைய உள்ளத்தில் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கிறது பிரியமானவர்களே. அது நம்மை தவறான பாதையில் நடத்திச் சென்றுவிடும். தேவ சித்தத்திற்கு மாறாக செயல்பட வைத்துவிடும், நம்முடைய நிம்மதியைக் கெடுத்துவிடும். மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டிய இடம் இங்கேதான் பிரியமானவர்களே.

3-வது தவறான இலக்கு என்ன? **நமக்கென்று மக்கள் கூட்டத்தைச் சேர்க்க வருகிறதொரு எண்ணம்**. பெரும்பாலான ஊழியங்கள் இப்படித்தான் காணப்படுகிறது. இயேசுவை நோக்கி திருப்பாமல், தன்னை நோக்கி திருப்புகிற ஊழியங்கள், மந்தை தேவனுடையது என்ற உணர்வு நமக்கு தேவை. *1* பேதுரு *5:2-4* வரையான வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். அந்த மந்தையை தேவன்தான் நமக்கு தந்திருக்கிறார், அது தேவனுடையது. நீங்கள் குறிப்பாக *2* பேதுரு *5:2*-ம் வசனத்தைக் கவனித்தீர்களானால், தேவனுடைய மந்தை உங்களிடம் இருக்கிறது. அது உங்களது மந்தை அல்ல, தேவனுடைய மந்தை என்று அவர் தெளிவுபட கூட்டிக்காட்டுகிறதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். ஆகவே, மந்தை தேவனுடையது. ஆனால், இந்த நினைவு நமக்கு அடிக்கடி இல்லாமல்போய், நாம் என்ன செய்கிறோம்? நம்மைச் சுற்றியே மக்களை கட்டியெழுப்ப முயல்கிற ஒரு தவறான காரியத்தில் இறங்கி விடுகிறோம். கிறிஸ்துவை மையப்படுத்தி, சபையைக் கட்டாமல், நம்மை மையப்படுத்தி கட்டுவதினால், மக்கள் கிறிஸ்துவைப் பார்ப்பதை விட்டுவிட்டு, நம்மை மட்டுமே பார்க்கிற இடத்திற்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அதனால்தான் நிறைய சபைகளில் பிரச்சனைகள், பிரிவினைகள், அந்த ஊழியர் இடம் மாற்றப்பட்டால், உடனே மக்கள் சோர்ந்து போகிற அனுபவம். காரணம் அந்த மனிதரைச் சுற்றி அவர் கட்டியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவை மட்டும் நோக்கிப் பார்க்கிற ஒரு இடத்தில் அவர் இருப்பாரென்றால், ஊழியர் மாறிப்போனால், மக்கள் சோர்ந்துபோக மாட்டார்கள், காரணம் அவர்கள் கிறிஸ்துவை நோக்கி கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய இலக்கு இப்படி எதிர்மறையான, தவறான இலக்குகளாக இருந்தால், இதையெல்லாம் மாற்றிக்கொண்டு, நேர்மறையான இலக்குகளை

நோக்கி, நீங்கள் பயணப்படவேண்டியது அவசியம். அதைக்குறித்து நாம் சிந்திக்க இருக்கிறோம்.

அடுத்து, சரியானதும், நேர்மையானதுமான இலக்குகளைக் குறித்து நாம் இப்போது சிந்திக்க இருக்கிறோம், அதாவது எது தவறான, எதிர்மறையான, இலக்கு? என்பதை நாம் சற்று முன்னர் கற்று இருக்கிறோம். இப்போது, சரியான மற்றும் நேர்மையான இலக்கு எது? என்று கற்றுக்கொண்டால், அதை நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில், ஊழியத்தில் கைக்கொள்ளும்போது, நிச்சயமாய் அது தேவனுடைய இராஜ்ஜிய விரிவில் பியோஜனமுள்ளதாக இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை.

முதலாவதாக, சரியான இலக்கு என்ன? **தேவனுடைய மந்தையைப் போஷிக்க வேண்டும்.** இது நாம் இந்த பாடத்தின் துவக்கத்திலிருந்தே, அதாவது இந்த மேய்ப்புபணி இறையியல் என்ற முழுப்பாடத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நாம் சிந்தித்து வந்துகொண்டிருக்கிற காரியம்தான். பலமுறை நாம் இதைக்குறித்து சிந்தித்திருக்கிறோம். ஆனாலும், இது தேவையான விஷயம். அதனால் மீண்டும், மீண்டும் சொல்லுகிறேன். ஏனெனில் இன்றைய காலகட்டத்தில் சில போதகர்கள் சபையைப் போஷிக்கவும் இல்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கே சத்தியம் தெரிகிறது இல்லை. சத்தியத்தை அவர்கள் தெரியாமல் புல்லுள்ள இடங்களில் மக்களை மேய்க்காமல், காய்ந்துபோன இடங்களில் மேய்க்கிறார்கள். அதாவது, சத்தியத்தை சத்தியமாய் போதிக்காமல், ஆறுதல் மட்டும் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். கவலைப்படாதீர்கள், உங்கள் கடனைக் கர்த்தர் மாற்றுவார், உங்களது பிரச்சனையைத் தீர்ப்பார் என்று comforting message-ஐ மட்டும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை செழுமை சுவிசேஷம் (prosperity Gospel) என்று பொதுவாக அழைப்பார்கள். அநேக செழிப்பு உபதேசம் மட்டும் இன்று போதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த கருத்தை எல்லோரையும் குறை சொல்லுவதற்காக சொல்லவில்லை பிரியமானவர்களே. மக்களை ஆற்றக்கூடாது, தேற்றக்கூடாது என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் ஆற்றுகிறதும், தேற்றுகிறதும் மட்டுமே செய்தியாய் இருக்க கூடாது, அல்லவா? அதைக் குறித்துதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய காரியங்கள், தான் உபதேசித்த காரியங்களை அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி போதிக்கத்தான் கர்த்தர் சொல்லியிருக்கிறார். அதைவிட்டுவிட்டு, அவர் செய்கிற அற்புதத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம், சுகமாக்குதலைப்பற்றி பேசுகிறோம். அவரால் வருகிற உலக ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி மட்டும் பேசிக்கொண்டிருப்பது முழுமையான வளர்ச்சி அல்ல. அதைத்தான் நாம் இப்போது கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். முழுமையாக நீங்கள் போஷிக்கவேண்டும். காய்ந்த புல்லைக் கொடுத்துவிட்டு, கலங்கின தண்ணீரைக் கொடுத்தீர்களானால், அந்த ஆடு, எந்தளவுக்கு ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்று சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஆனால், கர்த்தர் நம்மை எப்படி நடத்துகிறாராம், புல்லுள்ள

இடங்களில் மேய்த்து, அதாவது பச்சையான புல்வெளியில் நம்மை மேயவிட்டு, அமர்ந்த நல்ல தண்ணீரண்டை கொண்டுபோய் விடுகிற தேவன். அவர் அவ்விதமாகப் போஷிக்கிறவர். அனால் இன்று சில சபைகளில் இவ்விதமான சரியான போதனை இல்லாதிருக்கிறதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேதாகமக் கல்லூரிக்கு சென்று பயில விரும்பவில்லை. ஆவியானவர் கற்றுத்தருவார் என்று மட்டுமே சொல்லுகிற ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆவியானவர் சொல்லித் தருவார் நிச்சயமாக, ஆனால் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து படிக்காமல், அதில் முழுமையாக கற்றுத் தேறாமல், எப்படி ஆவியானவர் வேதத்தை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் கற்றுத்தருவார் என்று நினைப்பது சரியான விஷயமாக இருக்குமா? என்று சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். சத்தியமானது, உங்களுக்கு, விசுவாசிகளுக்கு, சபைக்கு தேவை என்பதினால்தானே, இந்த வேதாகமத்தை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பாதுகாத்து உங்கள் கைகளில் தந்து இருக்கிறார். இதற்காக எத்தனைபேர் மரித்திருக்கிறார்கள்? உயிரைக்கொடுத்து, எழுதி, பாதுகாத்துக்கொண்டுவர கர்த்தர் செயல்பட்டிருக்கிறார், எதற்காக நீங்கள் அதை வாசிக்க வேண்டும்? தியானிக்க வேண்டும், அதை ஆழமாக படிக்க வேண்டும்? அவ்விதமாக படிக்கும்போதுதான், ஆவியானவர் உங்களுக்கு கற்றுத் தருவார்.

சிலர் வேதத்தையே வாசிக்க விரும்புகிறதில்லை, கண்களை மூடி அவ்விதமாக அமைதியாக இருந்தால், ஆவியானவர் கற்றுக்கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பார் என்று நினைத்து, வேதத்தை முக்கியப்படுத்தாமல், ஆவியானவரை முக்கியப்படுத்துவது சரியான விஷயமல்ல. வேதத்தின் ஆக்கியோனாகிய அந்த பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியோடு நீங்கள் முழங்காலில் நின்று வேதத்தை வாசித்து, கற்றுத்தாரும் கர்த்தாவே என்று கேட்பீர்களானால், உங்களுக்கு ஆழமான சத்தியத்தை புரிய வைப்பார். பிரியமானவர்களே, அப்படி கற்றுக்கொண்டே, சத்தியத்தை சபையாருக்கு கொடுக்கிறதுதான் சரியான போஷிப்பாய் இருக்கும். ஆக, இதுவொரு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டிய முக்கியமான காரியம். ஊழியனுடைய, போதகனுடைய, மேய்ப்பனுடைய முக்கிய கடமைகளில் இதுதான் தலையாய கடமை என்று சொல்லலாம். யோவான் 25:15-17 வரையான வசனங்களை நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், அங்கே இயேசு பேதுருவிடம் கேட்ட கேள்வி மிகத் தெளிவாக இதை விளங்கப்பண்ணுகிறது. என்னுடைய ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக! என்று அங்கே இயேசுகிறிஸ்து சொல்லுகிறார்.

ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக என்பதுதான், கர்த்தருடைய பாரம் பிரியமானவர்களே. நீங்கள் நல்லதொரு ஊழியராக, ஆடுகளுக்கு மேய்ச்சலை உண்டுபண்ணுகிற நல்ல ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். நல்ல மேய்ச்சலைக் காட்டி, நீங்கள் போஷிக்கும்போது, சபையை நீங்கள் விசுவாசத்தில், வளர்க்க முடியும். தேவ பக்தியுள்ள வாழ்வில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, இதுதான் தேவை.

விசுவாசத்தில் வளரவேண்டும் என்று அநேக எடுத்துக்காட்டுகளைச் சொல்லுகிறீர்கள். அநேகர் வாழ்வில் இப்படி நடந்தது, என்னுடைய ஊழியத்தில் இப்படி நடந்தது என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதனால் மட்டும் விசுவாசம் வளர்ந்து விடாது. வேத வசனத்தைக் கொடுப்பதினால்தான், அந்த விசுவாசம் வேரூன்றி வளரும். ஏனெனில் அதில்தான் ஆவி இருக்கிறது, ஜீவன் இருக்கிறது. அதை விடுத்து, எத்தனை அற்புதங்களை படம்போட்டு காட்டினாலும்கூட, அந்த நேரம் கர்த்தாவே ஸ்தோத்திரம் என்று மட்டும் சொல்வார்கள். அதன்பின்பு, மறந்துபோய் விடுவார்கள். காரணம் என்னவென்றால், ஜீவனுள்ள வார்த்தை அவர்களுக்குள் போகாததினால், அவர்கள் விசுவாசத்தில் குறைந்தவர்களாய் இருப்பார்கள், நம்புகிறேன் என்று சொல்வார்கள், ஆனால் உண்மையில் அவர்களின் செயல்பாடுகளில் நம்பிக்கை இருக்காது.

அதைப்போல வாழ்க்கையில், தேவ பக்தியின் வளர்ச்சியானது சரியானபடி வேத வசனத்தை போஷிப்பதினால் மட்டுமே வருமேயொழிய, அந்த மேய்ப்பன் தவறாகப் போஷித்தால், தவறாகவே ஒரு ஆடு அல்லது விசுவாசி வளருவான். அவருக்கு நீங்கள் இயேசு இராஜாவின் பிள்ளை, பெரிய பணக்காரனாக, நீங்கள் ஆடம்பரமாக, பகட்டாக வரவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். தேவாதி தேவனின் பிள்ளை, சாதாரணமாக வருவதா? ‘ஆடி’ காரில் அல்லவா வரவேண்டும், அப்படி வரவில்லையென்றால், நீ விசுவாசத்தில் சரியாக வளரவில்லை என்றுதான் அர்த்தம் என்று சொல்லி, சொல்லி வளர்த்தோமானால், அவன் உடனே முயற்சிபண்ணுவான். ‘ஆடி’ கார் கிடைக்கவில்லையென்றால், அவன் தனக்குள்ளே ஒரு கேள்வியை, நான் விசுவாசத்தில் தோற்றுப்போனேனோ? என்று இவ்வாறு கேட்பான். நான்தான் சரியாக வளரவில்லையோ? என்று அவன் பின்வாங்கிப்போய் விடுவான். ஆகவே, நாம் சரியாக வளர்க்காத, தவறான ஊழியர்களாய்ப் போய்விடுவோம். இயேசுகிறிஸ்து அவ்வாறு போதித்தார், தன்னைக் கேட்டவர்களை, சீஷர்களை அழைத்தார். நான் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குனே் என்பதுதான் அவர் கொடுத்த இலக்கு. I will make you fishers of men என்றுதான் சொன்னார். அவர் ஊழியர்களை அழைக்கும்போதே, என்ன இலக்கை அல்லது குறிக்கோளை கொடுத்தார், பாருங்கள். நான் உங்களை மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன். இப்போது நீங்கள் மீன் பிடிக்கிறீர்கள், இனி நீங்கள் மனிதர்களைப் பிடிக்கப்போகிறீர்கள் என்றார். அதற்கு உன்னை உருவாக்குவேன் என்று கூறினார். நீங்கள் எப்படியான குறிக்கோளை உங்கள் விசுவாசிகளுக்கு கொடுக்கிறீர்கள் என்பது மிகவும் முக்கியம் பிரியமானவர்களே.

நீங்கள் மாறான குறிக்கோளை, அதாவது அவர் கர்த்தருக்குள் வந்தார், பாருங்கள் கொஞ்ச நாளிலேயே 2 பங்களா கட்டிவிட்டார், அடுத்து நல்ல தொழில், ஏகப்பட்ட பணம், அவருக்கு கர்த்தருடைய கிருபையினால் உண்டாகிவிட்டது என்று போதித்து, அதுதான்

ஆசீர்வாதத்தின் வெளிப்பாடு, ஊழியம் என்று சொல்லி விசுவாசிகளை ஒரு போதகர் வளர்ப்பாரானால், அந்த குறிக்கோளானது விசுவாசிகள் மனதிலும் தவறாக விழுந்துவிடும். அவர்களும் நினைப்பார்கள், இதுதான் வாழ்க்கை போலிருக்கிறது. கர்த்தரிடத்தில் வந்தால் ஆசீர்வாதம் என்றும், இப்படித்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரியாத அந்த விசுவாசி வளருவான், கடைசியில் தோற்றுப் போவான். ஆக, இயேசு கொடுத்த போஷிப்பையே கொடுக்க வேண்டும். அந்த குறிக்கோளையே கொடுங்கள். நல்ல தேவ பக்தியுள்ள வாழ்க்கையில் ஜனங்கள் வளருவார்கள் பிரியமானவர்களே. இது கற்றுக் கொள்வதற்கு இரசிக்கிற மாதிரியாக இருக்காது. இப்படியாக நாம் ஊழியம் செய்தால், நம்மால் ஒரு ஆத்துமாவைக்கூட ஆதாயம் செய்யமுடியாது என்றுகூட நீங்கள் நினைக்கலாம். இல்லை பிரியமானவர்களே. இதற்கென ஒரு கூட்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த வழியில் நீங்கள் போகும்போது, அதற்கான ஒரு கூட்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஐயா, கள்ள உபதேசம் செய்தாலும் அதற்கும் ஒரு கூட்டம் இருக்கத்தான் செய்யும். நீங்கள் அதை பிரசங்கிக்கிற விதத்தைப் பார்த்து மக்கள் உங்கள் பின்னால் வரத்தான் செய்வார்கள். அதற்கு பதிலாக வேதத்தின் அடிப்படையில் நல்ல உபதேசத்தில் வளர்த்துப் பாருங்கள். மிகவும் திடமான, உறுதியான ஆத்துமாக்கள், தேவ பக்தியில் உங்களோடுகூட சேர்த்து வளருவார்கள். உங்கள் ஊழியம் ஒரு நிலையான வளர்ச்சியைப் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

2-வது சரியான, நேர்மையான இலக்கு என்ன? **தேவையான, முழுமையான சத்தியத்தை அறிவிப்பது உங்களுடைய இலக்காக இருக்க வேண்டும்.** சற்று முன்னர் நாம் பார்த்ததில் பாதி காரியங்கள் இதுவாகத்தான் இருக்கிறது. தேவனுடைய ஆலோசனையில் ஒன்றையும் நீங்கள் மறைத்து வைக்காமல், அதைப் பிறகு சொல்லலாம் என்று கருதாமல், உடனே அதை அறிவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு வரவேண்டும். அப். பவுலுக்கு அப்படித்தான் இருந்தது. அப்.20:26-27 போன்ற வசனங்களில் அவர் மனந்திறந்து சொல்லுகிறதை வாசிப்போம், 'தேவனுடைய ஆலோசனையை ஒன்றையும் நான் மறைத்து வைக்காமல் எல்லாவற்றையும் நான் அறிவித்தபடியினாலே, எல்லாருடைய இரத்தப்பழிக்கும் நீங்கி நான் சுத்தமாயிருக்கிறேன் என்பதற்கு உங்களை இன்றைய தினம் சாட்சியாக வைக்கிறேன்' என்று கூறுகிறார் பாருங்கள். தேவனுடைய ஆலோசனையில் ஒன்றையும் மறைத்து வைக்ககூடாது. நான் எல்லாவற்றையும் என் சபையாருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இன்றைக்கு அநேக ஊழியர்கள் அவையெல்லாம் இந்த மக்களுக்கு தெரியாது, புரியாது என்று அநேக சத்தியங்களை சொல்லுவதில்லை. எப்போதும் ஒரே சத்தியத்தை பாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். மனந்திரும்பு, காணிக்கை கொடு, ஞானஸ்நானம் கொடு. இவ்வாறான நாலைந்து சத்தியங்களை வைத்து போதித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். சிலர் கேலியாகச் சொல்வார்கள், எங்களுடைய போதகர், குருவானவர், முதல் வாரம் இதைப் பேசுவார், அதாவது மனந்திரும்புகிறதைப் பற்றி

பேசுவார். 2-வது வாரம் ஞானஸ்நானம் எடுப்பதைப் பற்றி பேசுவார். 3-வது வாரம் காணிக்கை கொடுக்கிறதைப் பற்றி பேசுவார். 4-வது வாரம் தொழில்வளத்தைப் பற்றி பேசுவார், இப்படி ஒவ்வொரு வாரத்திற்கும் ஒரு தலைப்பில், வழக்கமாக பேசுவார். அவர் ஏற்கனவே தலைப்பு போட்டு, பிரித்து வைத்திருப்பார் போலிருக்கிறதே என்று சொல்வார்கள். அவ்வாறு இருக்க கூடாது பிரியமானவர்களே.

தேவனுடைய ஆலோசனையில் நீங்கள் ஒன்றையும் மறைத்து வைக்ககூடாது. இவைகள் எல்லாம் நீங்கள் அவரிடத்திலிருந்து பெறுகிறதையே குறிக்கிறது. இந்த வாரத்தில் நான் என்ன சொல்லவேண்டும்? அவ்வாறு ஜெபித்து, காத்திருக்கும்போது, அந்த சபையாருக்கு தேவையான செய்தியை கர்த்தர் நிச்சயமாய் உங்களுக்குத் தருவார். உட்கார்ந்து கர்த்தருடைய செய்தியை தயாரிக்க வேண்டும். தேவனுடைய பாதத்தில் அமர்ந்து ஆயத்தம் செய்யாமல், அந்த இடத்தில் போய், ஆவியானவர் பேசுவார் என்று சொல்லாமல், முன்னமே ஜெபம் செய்து குறிப்பெடுக்க வேண்டும். அதற்கு பல புத்தகங்களை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஏற்கனவே கற்று இருக்கிறீர்கள், அல்லவா? விளக்கவுரை புத்தகங்கள், களஞ்சியங்கள், வேதாகம அகராதிகள், ஒத்தவாக்கிய புத்தகங்கள் போன்றவையான நிறைய புத்தகங்கள் இருக்கிறது. அவைகளைப் படித்து, அந்த செய்தியை ஆழமான பின்னணியத்தோடு, எந்த சூழ்நிலையில் சொல்லப்பட்டது என்ற காரியத்தை விளக்கி, அதிலிருந்து மக்களுக்கு என்ன செய்தியை கர்த்தர் தருகிறார்? என்று சொல்லிப் பாருங்கள். முழுமையான தேவனுடைய ஆலோசனையைக் கொடுக்க முடியும். தேவன் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தின காரியத்தை உங்களுக்கு மறைத்து வைக்காமல், உடனே சொல்லிவிட விரும்புங்கள். இதுவொரு சரியான இலக்காய் இருக்கிறது. நேர்மறையான, நேர்மையான இலக்கு இதுதான்.

3-வது இலக்கு என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். **எந்த மனுஷனையும், தேறினவனாக கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக நிறுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்குத் தேவை.** கொலோ.1:28-29 வசனங்களில் பவுல் இவ்விதமாய்க் கூறுகிறார், ‘எந்த மனுஷனையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளே தேறினவனாக நிறுத்தும்படிக்கு அவரையே நாங்கள் அறிவித்து, எந்த மனுஷனுக்கும் புத்தி சொல்லி, எந்த மனுஷனுக்கும் ஞானத்தோடும், உபதேசம்பண்ணுகிறோம். அதற்காக நான் எனக்குள்ளே வல்லமையாய் கிரியை நடப்பிக்கிற அவருடைய பலத்தின்படி போராடி பிரயாசப்படுகிறேன்’. என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். கிறிஸ்துவினிடத்தில் வருகிற எந்த மனுஷனையும் நான் அவருக்குள் தேறினவனாக அதாவது, தேர்ச்சியடைந்தவனாக நிறுத்த வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் உங்களுக்குள் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார். அதனால்தான் நாங்கள் இயேசுவை அறிவிக்கிறோம், எங்களையல்ல, அவரையே நாங்கள் அறிவிக்கிறோம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் புத்தி சொல்லுகிறோம், உற்சாகப்படுத்துகிறோம், எல்லா

ஜனத்தோடும் உபதேசம் பண்ணுகிறோம். சாதாரணமான உபதேசம் அல்ல, எல்லா ஞானத்தோடும், அதுதான் முக்கியமான விஷயம் பிரியமானவர்களே.

ஆக, ஒரு மனிதன் தேறினவனாக மாறவேண்டுமென்றால், வேதவசனம் எல்லா ஞானத்தோடும் உபதேசம்பண்ணப்பட வேண்டியது அவசியம். சும்மா, ஒரு கருத்தை மட்டும் எடுத்துப் பேசுகிறது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல. நிறையபேர் செய்கிற பிரசங்கம்: யோபுவை கர்த்தர் அவனுடைய பின்நிலைமையை 2 மடங்கு ஆசீர்வதித்தார், அல்லவா? உன்னையும் 2 மடங்கு ஆசீர்வதிப்பார். அவரிடம் வந்த குருடனை சுகமாக்கினார் அல்லவா? உன்னையும் சுகமாக்குவார், இவையெல்லாம் ஒரு சாதாரணமான விஷயம் பிரியமானவர்களே. ஏன் அது சாதாரணமான விஷயம் என்றால், இதற்கொரு வேதாகமக் கல்லூரியில் படிக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. இது யாராக இருந்தாலும் உபதேசம் பண்ணிவிடலாம். அதுவல்ல பிரசங்கம், அதுவல்ல ஊழியம், அதுவல்ல உபதசம். எல்லா ஞானமும் நிறைந்த உபதேசம் பண்ணுகிறோம் என்று பவுல் இந்த வசனத்தில் கூறுகிறதை வாசித்து, தியானித்து பாருங்கள். அந்த வசனத்தைக் குறித்த எல்லா ஞானமும் வேண்டும். பின்னணி வேண்டும், அதனுடைய மூல பாஷையில் என்ன அர்த்தத்தில் இயேசு கூறினார்? பவுல் அல்லது அப்போஸ்தலர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கவேண்டும். அதனுடைய உண்மையான அர்த்தத்தை அதன் ஆசிரியர் என்ன நோக்கத்தோடு இந்த வார்த்தையைச் சொன்னார் என்று அந்த அர்த்தத்திற்கு நீங்கள் போய் படிக்கிற இடத்திற்கு நீங்கள் வரவேண்டும்.

நாம் இப்போது பொதுவாக என்ன பண்ணுகிறோம் என்றால், நமக்கு என்ன அர்த்தம் விளங்குகிறதோ, அதை வாசிக்கிறோம், அப்படியே சொல்லி விடுகிறோம். இதுதான் இன்று சாதாரணமாக நடைபெறுகிறது. ஆனால், அதைத்தாண்டி நாம் எல்லா ஞானத்தோடும், உபதேசம் பண்ணுகிற இடத்திற்கு வரவேண்டும். அதற்குத்தான் வேதாகமக் கல்லூரி தேவை. அது சம்பந்தப்பட்ட இறையியல் புத்தகங்கள் தேவை. வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் தேவை. இந்த புத்தகம் என்ன பின்னணியில், யாருக்கு எழுதப்பட்டது என்ற அறிவு வேண்டும். எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போதுதான் நீங்கள் எல்லா ஞானத்தோடும் வேத வசனத்தை உபதேசம் பண்ணுகிற இடத்திற்கு வருவீர்கள். அதற்காக நீங்கள் சாதாரண ஆட்களாக இருக்க முடியாது. அந்த வசனம் என்ன சொல்லுகிறது பாருங்கள், ‘அதற்காக என்னில் வல்லமையாய் கிரியை நடப்பிக்கிற அவருடைய பலத்தின்படி போராடி பிரயாசப்படுகிறேன்’ என்கிறார். அவ்வாறு செய்கிறது சாதாரண விஷயமாக இல்லை என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதற்கு ஆவியானவர் நமக்குள் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறார், வல்லமையாய் கிரியை செய்கிற, செயல்களை நடப்பிக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பெலத்தோடு நீங்களும் போராடி பிரயாசப்பட்டு, எந்த மனுஷனையும் தேறினவனாக நிறுத்த வேண்டும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அதுவொரு

ஆழமான வசனம் பிரியமானவர்களே. இவ்வளவுதூரம் நீங்கள் சிந்திக்க கர்த்தர் அழைக்கிறார். எந்த மனுஷனையும் தேறினவனாக நிறுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்ளுங்கள். அந்த சரியான போதனையில் நீங்கள் நடத்துங்கள். அதுவே ஜனங்களை பூரணமான வாழ்க்கைக்கு நேராக வழிநடத்தும்.

4-வது ஒரு இலக்கு, **தேவனுடைய ஜனங்களை தேவனுடைய வேலைக்காக ஆயத்தம் செய்தல் என்ற ஒரு குறிக்கோள் உங்களுக்கு இருக்கிறது.** இதை நீங்கள் சற்று கவனித்துப் பாருங்கள். நிறைய சபைகளில் இது கிடையாது. அதாவது தேவனுடைய ஊழியத்திற்காக மக்களை, விசுவாசிகளை ஆயத்தம்பண்ண வேண்டும் என்கிற எண்ணம் நிறைய போதகர்களுக்கு, குருவானவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் நினைக்கிறது எல்லாம் சபைக்கு வரவேண்டும், ஆராதிக்க வேண்டும், போய்க்கொண்டே இருக்கவேண்டும், காணிக்கை ஒழுங்காக கொடுக்கிறார்களா? தசமபாகம் ஒழுங்காக கொடுக்கிறார்களா? நமது சபையில் உறுப்பினர்களாக இருந்துகொண்டு ஒழுங்காக இருக்கிறார்களா? மற்ற சபைக்கு போகாமல் ஒழுங்காக இங்கேயே இருக்கிறார்களா? என்றுதான் கவனிக்க விரும்புகிறார்களேயொழிய, அவர்களை தேவனுடைய ஊழியத்தைச் செய்கிற இடத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று நிறையபேர் நினைக்கிறது இல்லை. அப்படி நினைத்தால்தான் அது சரியான இலக்கு. பிரியமானவர்களே, எப்பொழுதும் சொல்வார்கள், சபை விசுவாசிகள் யானை போன்றவர்கள், அதாவது யானை போன்று என்று சொல்வதின் அர்த்தம் என்னவென்றால், அந்த யானையை கட்டிப்போட்டு, தீனி கொடுப்பார்களானால், அள்ளி, அள்ளி போடவேண்டியதுதான், ஒருபோதும் அதுவும் வளராது, உங்களது சபையும் வளராது. அதேவேளையில் அந்த யானைக்கு நீங்கள் பயிற்சியைக் கொடுத்தீர்கள் என்றால், நீங்கள் செய்ய முடியாத வேலையை அது செய்யும். நீங்கள் தூக்கமுடியாத கட்டைகளை அது தூக்கிக்கொண்டு போகும். அதற்கு தேவை ஒன்றே ஒன்று, பயிற்சிதான். ஆக, இன்றைக்கு உங்களுடைய சபை வளர்வதற்கு என்ன செய்யவேண்டும், தெரியுமா? சும்மா விசுவாசிகளை வந்துபோக விட்டு, நீங்கள் அவர்களுக்கு எந்த ஊழியமும் கொடுக்கவில்லை என்றால், சண்டை போட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஏனெனில், அவர்களுக்கு இலக்கு ஏதும் இல்லை, இல்லையா? எந்தக் குறிக்கோளும் இல்லை என்றவுடன் வருவார்கள், சும்மா வந்து இருப்பார்கள், ஏதாவது செயல்பட்டால்தானே, அவர்களுக்கு நேரம் போகும். ஆகவே, போதகரைக் குறை சொல்லுவார்கள், அல்லது அடுத்த குடும்பத்தை அல்லது விசுவாசியை குறை சொல்லி, உங்களிடம் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். சண்டையை இழுப்பார்கள், ஏதாவது பிரச்சனையைக் கிளப்பிக்கொண்டே இருந்தால்தான், அவர்களுக்கு நேரம் போகும்.

ஏனெனில் அவர்கள் வெளியுலக, நேரப்போக்கையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இப்போது சபைக்கு வந்துவிட்டார்கள், இல்லையா? அதனால் இனி உங்களுக்கு சபைதான் முக்கிய

இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொடுத்தும் விட்டீர்கள். அதற்கு மேல் நீங்கள் ஒன்றும் சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை. அதனால் சபையில் ஏதாவது பிரச்சனையைக் கிளப்பிக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஒன்று செய்யவேண்டும், நீங்கள் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அது எந்த வேலையென்றால், தேவனுடைய ஊழியத்தைப் பற்றிய பயிற்சி. அதற்காக, சபை நிகழ்ச்சிகளில் சோறு சமைப்பதும், அதுபோன்ற வேலைகளில் மட்டும் ஈடுபடுத்துவதும் அல்ல, அதுவும் செய்யலாம். ஆனால், அவர்தான் ஊழியம் செய்கிறார், அழகாய் பந்திவிசாரிக்கிறார், நல்ல வரவேற்பார் என்று உலக வேலைகளோடு மட்டும் நிறுத்திவிடாமல், அவர்களுக்கு பிரசங்கிப்பது எப்படி, அல்லது அவர்களுக்குள்ளிருக்கிற தாலந்துகளை கண்டுபிடித்து, அதை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு, ஒரு போதகர் செயல்பட வேண்டும். அப்போதுதான் உங்களது சபை வளரும். உங்களது சபையிலேயே வேதாகமக் கல்லூரி வகுப்புகளை ஆரம்பிக்கலாம். நாங்கள்தான் வந்து நடத்தவேண்டுமென்று இல்லை, நீங்களே நடத்தலாம். நீங்கள் முலாவது அதற்கு ஆயத்தப்படுத்துங்கள்.

பிரியமானவர்களே, சபையானது வேதத்தில் வளரவேண்டும். சத்தியத்தில் வளரவேண்டும், தேவ பக்தியில் வளரவேண்டும். எல்ல அவயவங்களும் செயல்பட்டாக வேண்டும். அப்படி செயல்படவில்லை என்றால், அது எப்படியிருக்கும் என்று கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்களேன். உங்களது சரீரத்தில் ஒரு கை மட்டும் வேலை செய்கிறது, இன்னொரு கை வேலை செய்யவில்லை. ஒரு கால் மட்டும் வேலை செய்கிறது, இன்னொரு கால் வேலை செய்யவில்லை என்றால், அது எப்படியிருக்கும் என்று சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். விசுவாசிகள் எல்லோரும் சபையின் அவயவங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், அவரவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளை, பணியைச் செய்தால்தான், சரீரம் முழுமையான செயல்பாட்டில் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். உதாரணமாக, கைகள் இரண்டும் செயல்படவில்லை என்றால், அது உணவு உண்டாக்கும் விஷயத்திலிருந்து பாதிப்பை உண்டாக்கும் இல்லையா? அதைப்போல அந்த குறிப்பிட்ட அவயவம், உங்களது சபையில் செயல்படவில்லை என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பகுதியானது வளர்ச்சியில்லாமல் இருக்கும். அதைப்போல போதனையிலும் சற்று கவனித்துப் பாருங்களேன். நீங்கள் போதிக்கிறீர்கள், உங்களது போதனையில் விசுவாசம், விசுவாசம் என்று மட்டும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள், மற்ற எதையும் கொடுக்கவில்லை என்றால், அதுவும் குறைபாடுதான். ஒரு கை மட்டும் வளர்ச்சியடைந்து, மற்றொரு கை வளர்ச்சியடையாமல், சூம்பி போயிருந்தால், எப்படியிருக்கும். அதனால் சபையில் சிலரைப் பார்த்தால், பயங்கர விசுவாசியாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் நடைமுறையான சத்தியம் தெரியவில்லை. விசுவாசிப்பதற்கு மட்டும் சொல்லத் தெரிகிறது. ஏனெனில் போதகர் வெறும் விசுவாசத்தைப் பற்றி மட்டும் போதித்து இருக்கிறார்.

பிரியமானவர்களே, கிருபையைப் பற்றி போதிக்கவேண்டியிருக்கிறது, உபத்திரவத்தின் பாதையில் கர்த்தர் கற்றுத்தருகிற, உடைத்து உருவாக்குகிற சத்தியங்கள் போன்ற அநேக சத்தியங்கள் வேதத்திலிருந்து பிரசங்கிப்பதற்கு நமக்கு இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொடுத்தால்தான், தேவனுடைய சபையில், அவர்களை ஊழியத்திற்கு ஆயத்தம் செய்ய முடியும். எபே.4:11, 'மேலும் நாம் அனைவரும் தேவனைப் பற்றிய விசுவாசத்திலும், அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி' என்பதிலிருந்து நாம் கவனிக்க வேண்டும். இங்கே விசுவாசத்தை மட்டும் அவர் சொல்லவில்லை, அறிவிலும் நாம் வளரவேண்டுமென்று கூறுகிறார் பாருங்கள். சபையில் நீங்கள் விசுவாசத்தை மட்டும் போதித்துக்கொண்டே இருந்தால், தேவனைக் குறித்த அறிவில் அவர்கள் வளராமல் போனால், சபை ஒரு பகுதியில் மட்டும் வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கும், மற்றொரு பகுதி வளர்ச்சியில்லாமல் சூம்பிப்போய் இருக்கிறது என்பதை போதகர்களாகிய நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஆக, இந்த வசனங்களை வேதத்திலிருந்து எடுத்து வாசிக்க வேண்டும். 'விசுவாசத்திலும், அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்க பூரண புருஷராகும் வரைக்கும்' என்று கூறிவிட்டு இவ்வாறு வளர்ந்தால்தான் நிறைவான வளர்ச்சியிருக்கும் என்று கூறுகிறது. அடுத்து எபே.4:12, 'பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும்பொருட்டு, சுவிசேஷ ஊழியத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையை பக்திவிருத்தி அடைவதற்காகவும், அவர் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரை தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும், போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்' என்று சொல்லுகிறார். ஆக, அந்த சரீரமாகிய சபை பக்திவிருத்தியடைய வேண்டும், சுவிசேஷ வேலையாகிய ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டும், பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்த வேண்டும், இவ்வளவு வேலை சபையில் இருக்கிறது.

ஆம் பிரியமானவர்களே, இதற்கு நீங்கள் உங்களுடைய விசுவாசப் பிள்ளைகளை ஆயத்தம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சுவிசேஷ வேலையை, கர்த்தருடைய ஊழியத்தை செய்தாக வேண்டும், சீர்பொருந்தி ஓடவேண்டும், கர்த்தருடைய காரியத்தில் சீர்பொருந்தி ஓடவேண்டியது அவசியம். இன்றைக்கு அநேக பரிசுத்தவான்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சீர்பொருந்தி ஓடவில்லை, அதைத்தன் சொல்லுகிறார், சீர்பொருந்தி என்றால், சரியாகப் பொருந்தி ஓடவேண்டும், சும்மா பொருந்தி ஓடுகிறது ஓட்டம் அல்ல. வேதம் வாசிப்பார்கள், ஜெபம் செய்வார்கள், ஓடுவார்கள். ஆனால் கர்த்தர் நினைத்த சீர்பொருந்தல், அதாவது சரியாகப் பொருந்தி ஓடுகிற அந்த ஓட்டம் நிறைந்த வாழ்வு அவர்களுக்குள் இருக்காது. அதைத்தான் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆக, இவ்விதமாக பிரியமானவர்களே, விசுவாசிகளின் ஆற்றல், தாலந்துகளை இனங்கண்டு, தலைவர்களாக நாம் அவர்களை உருவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்குள் மறைந்து கிடக்கிற

அந்த தாலந்துகளை வெளியே கொண்டுவந்து பிரகாசிக்க வைக்க வேண்டியது, அந்த மேய்ப்பனின் முக்கிய பணியாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விசுவாசியையும், ஊழியத்தில் பயிற்றுவித்து, சுவிசேஷப்பணி, சாட்சி கூறுதல், போதகம், ஒருவேளை ஒருவரை அப்போஸ்தலனாய் அழைத்திருந்தால், அப்போஸ்தல ஊழியத்திற்கு, தீர்க்கதரிசியாக அழைத்திருந்தால், தீர்க்கதரிசன ஊழியத்திற்கு, இவ்விதமான 5 வித ஊழியத்திற்கு அவர்களைப் பயிற்றுவித்து உருவாக்க வேண்டியது உங்களுடைய இலக்காய் இருக்கிறது பிரியமானவர்களே.

5-வது காரியமாக, **மந்தையைக் குறித்த கரிசனம் தேவை, உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்வைக் குறித்த அக்கறையும் வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும்.** இது எளிதான காரியம், ஆனால் முக்கியமான காரியம். மந்தையைக் குறித்து எப்போதும் கரிசனை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு இலக்கு, உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்வைக் குறித்து மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு இலக்கு தேவை. 1 தீமோ.4:16-ல், 'உன்னைக் குறித்தும், உன் உபதேசத்தைக் கேட்கிறவர்களைக் குறித்தும் கவனமாயிருப்பாயாக' என்று பவுல் கூறுகிற அந்த ஆலோசனையை உங்கள் மனதில் எப்பொழுதும் நிறுத்தி உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்யுங்கள். பிரியமானவர்களே, உங்களைக் குறித்தும், உங்களுடைய உபதேசத்தைக் குறித்தும், உங்களுடைய உபதேசத்தைக் கேட்பவர்களைக் குறித்தும் கவனமாய் இருக்கவேண்டும் என்ற இலக்கு வேண்டும். ஏதோ, ஏனோதானோ, என்று உபதேசிப்போம், ஏதோவொரு சபை, இதெல்லாம் ஒரு சபையா? ஏழைகள், எனக்கென்று ஒரு சபை இருக்கிறது பாருங்கள் என்று வெறுத்து ஊழியம் செய்யக்கூடாது. நீங்கள் கொஞ்சத்தில் உண்மையாக இருந்தால்தான், உங்களை அநேகத்தின்மேல் அதிகாரியாக வைப்பார். சின்ன ஊழியமாக இருக்கட்டும், பரவாயில்லை, அதை நேசித்து செய்யுங்கள். அது மாறப்போகிறது என்ற விசுவாசத்தோடு செய்யுங்கள். இதில் நீங்கள் உண்மையாக இருந்தால்தான், ஒருவேளை அங்கே 4 அல்லது 5 பேர் இருந்தாலும், உண்மையும் உத்தமுமாய் வசனத்தை 1000 பேருக்கு பிரசங்கிப்பதுபோல, மிகவும் சீரிய முறையில் பிரசங்கம் செய்யுங்கள். தயார் செய்யுங்கள், ஜெபம் செய்யுங்கள், அந்த குறிப்புகளை சேர்த்து வையுங்கள். ஒருநாள் வரும், கர்த்தர் உங்களை உயர்த்தி பெரிய கூட்டத்திற்கு பயன்படுத்துவார். அதைவிட்டு, எதிர்மறையாக நீங்கள் சிந்திப்பீர்களானால், இவர்களுக்கெல்லாம் நான் எதை ஆயத்தம் செய்து பிரசங்கிக்க வேண்டும்? எதுவும் தேவையில்லை, படிக்காதவர்கள், ஏழைகள், நான் சொல்லுவதில் என்ன பெரிய ஊழியம் நடந்துவிடப் போகிறது என்று நினைத்து நீங்கள் அப்படிப்பட்ட நேரங்களை வீணாக்கி, விருப்பமும் இல்லாமல், சரியான ஆயத்தமும் படாமல், செய்துகொண்டிருப்பீர்களானால், உங்கள் ஊழியத்தை நீங்களே மட்டுப்படுத்துகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். நிச்சயமாய் நீங்கள் ஒரு பெரிய தேவனோடு இணைந்து, அவருக்காய் ஊழியம் செய்கிறீர்கள். வானத்திலும், பூமியிலும் எல்லா

அதிகாரமும் உடைய கர்த்தரின் கீழே நீங்கள் ஊழியம் செய்கிறீர்கள். உலகமெங்கும் புறப்பட்டுப் போகச்சொன்ன கர்த்தரின் கீழ் ஊழியம் செய்கிறீர்கள். உங்களின் ஊழிய எல்லையை அவரால் விரிவாக்கம் செய்ய முடியும். நீங்கள் விசுவாசிக்க வேண்டும், அதுதான் உண்மை. நீங்கள் அதை நம்பிக்கையோடு, கொஞ்சமான மக்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் உண்மையும், உத்தமுமாய் கர்த்தருக்கு பயந்து ஊழியம் செய்யுங்கள். உங்களின் மேலதிகாரி, உங்களுக்கு மேலேயிருக்கிற போதகர் ஆகியோரைப் பார்க்கவேண்டியதில்லை. கர்த்தர் உங்களுடைய எல்லா செயல்களையும், முயற்சிகளையும் பார்க்கிறார். கர்த்தருக்காகவே செய்கிறீர்கள், கர்த்தர் உங்களை ஏற்றவேளையில் கனப்படுத்தி, அநேகருக்கு ஆசீர்வாதமாக வைக்கிறதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

தொடர்ந்து கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிக்கப்போகிறார். வருகிற பாடத்திலும், நாம் வேறொரு தலைப்பின் கீழ் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வோம். கர்த்தர்தாமே உங்களை வழிநடத்தி அசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

<u>கேள்விகள்:-</u>

1) தலைமைத்துவ பண்புகளில், சிறந்த தலைவன் கிரையம் செலுத்தவும் தயங்காதவனாக இருப்பான் என்பதனைக் குறித்து வசன ஆதாரத்துடன் விளக்கமாக கூறுக?
2) பானபலியைக் குறித்ததான சிறு குறிப்பினை வசன ஆதாரத்துடன் தருக?
3) தலைமைத்துவ பண்புகளில், விசுவாசத்தோடுகூட நேர்மறையான சிந்தனை தலைவனுக்கு இருக்கவேண்டியதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
4) சிறந்த தலைவன், மற்றவர்களை விளங்கிக்கொள்கிற இடத்திலிருப்பான் என்கிற தலைமைத்துவ பண்பினைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5) சிறந்த தலைவன், மற்றவர்கள் சிறப்பாக செய்யும் காரியங்களை பாராட்டுகிறவனாக இருப்பான் என்கிற தலைமைத்துவ பண்பினைக் குறித்தும், அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைக் குறித்தும் விளக்கமாக கூறுக?
6) சிறந்த தலைவன் விமர்சனங்களைக் கண்டு பயப்படாதிருக்க வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தினை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
7) மேய்ப்புபணி ஊழியத்தில் இலக்குகளும், அதற்கான முன்னுரிமைகளும் காணப்பட வேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுக?
8) மேய்ப்புபணி ஊழியத்தில், மேய்ப்பனுக்குள் இருக்க கூடாத தவறான இலக்குகளை வரிசைப்படுத்தி, வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
9) மேய்ப்புபணி ஊழியத்தில், மேய்ப்பனுக்குள் காணப்படவேண்டிய சரியான இலக்குகளை வரிசைப்படுத்தி வசன ஆதாரத்துடன் விளக்கமாக கூறுக?